

THE MAJESTY & MYSTERY OF THE MEGILLAH #2

1. Rambam, *Mishneh Torah, Megillah ve-Hanukkah* 3:1

The *mitzvah* is to read the entire *megillah*. And to read it both at night and during the day. Any time at night is fitting for the reading, and any time during the day is fitting. Before one reads one recites three *berakhot*: “*al mikra megillah*,” “*she-asah nissim*,” and “*she-heḥeyanu*.” During the day one does not repeat *she-heḥeyanu*.

2. *Maggid Mishneh, ibid.*

Our rabbi writes that since one said *she-heḥeyanu* at night one does not repeat it during the day. This is similar to the laws of *sukkah*: since one made the *berakhah* at night one does not do so during the day. But many commentators write that the main *mitzvah* is the day and even though one said *she-heḥeyanu* at night, one repeats it. Indeed, this is our custom.

3. *Tosafot, Megillah* 4a, s.v., *ḥayyav*

“One is obligated to read the *megillah* at night and repeat it during the day.” R. Yitzḥak says that even though one says *she-heḥeyanu* at night one repeats it during the day because *pirsumei nisa* is fulfilled with the day-time reading. ... And the reason the day is key is because the verse [used to prove the need for both readings, Ps. 22:3] mentions day first. Also, the *seudah* is fulfilled during the day as it is stated (*Megillah* 7b) that if one eats during the night, they have not fulfilled their obligation. Furthermore, Esther mentions that “it was remembered and done” – thus equating the remembrance with action. Just as one performs the *mitzvot* during the day, so, too, does one remember during the day.

1. משנה תורה, הלכות מגילה וחנוכה פרק א הל' ג

מצוה לקרות את פלה. ומצוה לקרותה בלילה וביום. וכל הלילה פשר לקריאת הלילה. וכל היום פשר לקריאת היום. ומברך קדם קריאתה בלילה שלש ברכות ואלו הן: ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגלה. ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה. ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. וביום אינו חוזר ומברך שהחיינו.

2. מגיד משנה שם

וכתב רבינו שכיון שברך בלילה שהחיינו אינו חוזר ומברך ביום והרי זה כסוכה שכיון שברך זמן בלילה אינו מברך ביום. אבל יש מן המפרשים שכתבו שעיקר הקריאה היא ביום ואע"פ שברך זמן בלילה חוזר ומברכו ביום וכן נהגו בארצותינו:

3. תוס' מגילה דף ד עמוד א ד"ה "חייב"

חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום. אומר ר"י דאף על גב דמברך זמן בלילה חוזר ומברך אותו ביום דעיקר פרסומי ניסא הוי בקריאה דיממא ... והעיקר הוי ביממא כיון שהזכירו הכתוב תחילה וגם עיקר הסעודה ביממא הוא כדאמר לקמן (מגילה דף ז:): דאם אכלה בלילה לא יצא י"ח והכי נמי משמע מדכתיב נזכרים ונעשים ואיתקש זכירה לעשייה מה עיקר עשייה ביממא אף זכירה כן:

4. b. Megillah 5a

Rav said: one may read the *megillah* in its proper time even privately. But when not read at its proper time it must be read with a *minyan*. R. Asi said: regardless, it must be read with a *minyan*.

5. Rashi, *ibid.*, s.v. *rav asi*

It is a *mitzvah* to repeat it once there are ten due to *pirsumei nisa*. But, if one cannot find ten, R. Asi is not saying don't read because there is not prohibition in reading privately, rather the *mitzvah* is to read with a *minyan*.

6. *Arukh Ha-Shulhan, O.Ḥ. 690:25*

And it is only when there are less than ten that it is permitted to read privately and make the *berakhot* both before and after. This is, indeed, the custom. And any communal reading that can be larger – the larger the beautification of the *mitzvah*, “for the glory of the King is in the multitude of people” (Prov. 4:28). But if one is in shul and cannot hear well because of all the banging at the name of Haman and the like, it is better to take ten and read in a house.

7. *Orhot Hayyim, I: Laws of Megillah and Purim*

The Raavad writes that, ultimately, we require ten for the communal reading with ten. But, if there is an individual or smaller group that does not read with the group, it is permitted to read privately because there was still *pirsumei nisa* through the public reading.

4. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ה עמוד א

אמר רב: מגילה בזמנה – קורין אותה אפילו ביחיד, שלא בזמנה – בעשרה. רב אסי אמר: בין בזמנה בין שלא בזמנה – בעשרה.

5. רש"י שם

ורב אסי אמר בין בזמנה בין שלא בזמנה – מצוה לחזר אחר עשרה משום פרסומי ניסא אבל אי לא אשכח עשרה לא אמר רב אסי דלא ליקרי שאין איסור קריאתה ביחיד אלא מצוה לקרותה בעשרה:

6. עהש"ו או"ח סימן תרצ סי' כה

ורק בדליכא עשרה מותר לקרות ביחיד, ולברך על המגילה לפנייה ולאחריה. וכן הוא מנהג העולם. וכל מה שיש יותר ציבור – הוי יותר הידור, דברוב עם הדרת מלך. אך אם בבית הכנסת אי אפשר לשמוע בטוב, מפני הבלבול של הכאת "המן" וכדומה – טוב יותר לקרות בעשרה בבית.

7. אורחות חיים חלק א הלכות מגלה ופורים

והראב"ד ז"ל הכריע וכתב דלעולם בעינן עשרה במקום שיש צבור שקראוה בעשרה. אם יש יחיד או יחידים שלא קראוה עמהן יוכלו לקרותה ביחיד כיון שהיה בעיר פרסום הנס בקריאת הצבור.